

ΕΟΡΤΙΟΝ ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ ΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ Α.Θ.Μ. ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ 2006

Αριθμ. Πρωτ.

317

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΩ,

Τῷ Παναγιωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως,
Νέας Ρώμης καί Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ,

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ὁ Γ΄

Ἐλέω Θεοῦ Πατριάρχης τῆς Ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ
καί πάσης Παλαιστίνης,

Ἀσπασμόν ἅγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
ἐκ νεκρῶν ἐνδόξως Ἀναστάντι.

Εὐφραινόμενοι καί ἡμεῖς μετὰ τῶν ἀγγέλων ἐπὶ τῇ ἱερᾷ καί μυστικῇ φωταυγίᾳ τῇ ἐκ τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Μνήματος ἐκπεμπομένη, περικυκλοῦμεν τοῦτο ἐν σεβασμῷ τε καί ἀγαλλιάσει, θαυμάζοντες μὲν τὴν τοῦ Κυρίου ἀγάπην, τὴν πᾶσιν ἀνθρώποις αἰώνιον βάρος δόξης κατεργασαμένην, μνημονεύοντες δέ καί τῶν ἐπ' ἐλπίδι Ἀναστάσεως ἀπανταχοῦ ἀγωνιζομένων καί τῆς τοῦ Κυρίου παγκρατοῦς ἀντιλήψεως χρηζόντων. Πάντως, οὐ μικρόν τό θαῦμα, ὅτι τάφος κενός συνιστᾷ τό τῆς σοφίας τοῦ Θεοῦ μυστήριον, δι' οὗ ὁ Ἄδης ἐκγελασθεῖς καί τῇ θεότητι τοῦ Ταφέντος διαρραγεῖς, ἀπώλεσεν οὐς ἀδίκως κατεῖχε δικαίους. Τοῦ τῆς Ἀναστάσεως Φωτός ἀνακαινίσαντος καί πληρώσαντος τά πάντα, οὐρανόν τε καί γῆν καί τά καταχθόνια, ἐορτάζει πᾶσα ἡ κτίσις διὰ τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Ἀνάστασιν, ἣτις ἐστερέωσε τό πᾶν καί ἐνεκέντρισε τὴν ἀθανασίαν τῇ θνητῇ ἡμῶν φύσει. Ὅθεν, *“τό τῆς νηστείας μέγα πέλαγος”* διαπεράσαντες, σταυροῦντες κατὰ δύναμιν τό τῆς σαρκός φρόνημα καί ταῖς τοῦ βίου ἡδοναῖς ὡς οἶόν τε νεκρούμενοι, ἐπ' ἐλπίδι καί ἐν προσμονῇ τῆς κοσμοχαρμοσύνου Ἐγέρσεως τοῦ Θεανθρώπου, ἀπολαύομεν ἤδη τῆς κλητῆς καί ἁγίας ἡμέρας, τῆς τὴν ὄψιν τῆς τε μετ' αὐτὴν ἱστορίας, τῆς τε ἀπεράντου αἰωνιότητος ἐκ κατηφείας εἰς δόξαν μεταβαλοῦσης, μυστικῶς δέ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν ὁμιλοῦσης καί προτυπούσης τὴν τοῦ μέλλοντος ἐν δόξῃ χαρμονήν.

Ἀγαλλομένη καί ἡ Σιωνίτις Ἐκκλησία ἐπὶ τῷ γεγονότι τούτῳ, οὗ αὕτη ὑπῆρξε πρῶτος μάρτυς τε καί κῆρυξ, εὐαγγελισαμένη εἰς τά πέρατα τῆς γῆς *“τόν*

Ἰησοῦν καί τήν ἀνάστασιν”, χαίρει καθορῶσα ἀφικνούμενα ἐκ τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς γῆς, “ἐκ δυσμῶν καί βορρᾶ καί

θαλάσσης καί Ἐώας”, τά τέκνα Αὐτῆς, “θεοφεγγῆ ὡς φωστῆρας”, προσκυνήσοντα τόν πανσεβάσιμον τοῦτον καί πανίερρον τόν, τόν πάντοτε μέν, ἰδίᾳ δέ νῦν, πληρούμενον ἀκτίστων θεϊκῶν χαρίτων καί ἐλλάμψεων.

Οὐχ ἦττον δέ χαίρει καί τό Τάγμα τῶν Σπουδαίων, τῶν ἔκπαλαι διαβιούντων ὧδε Ἁγιοταφιτῶν, ὧν ἡ ἀποστολή, τό τε ὑπηρετεῖν τοῖς ἐν τῇ Ἁγίᾳ Γῆ ἡμεδαποῖς καί ἀλλοδαποῖς Χριστιανοῖς, καί τό διαφυλάσσειν καί περιέπειν ἀκέραια καί ἐν λατρευτικῇ χρήσει τά Πάνσεπτα Προσκυνήματα, ἃ τῇ ἀγίᾳ Αὐτοῦ ἐν σαρκί Οἰκονομία καθωσίωσεν ὁ θεός Λόγος, ὁ τῆς ἡμετέρας ὑπάρξεως Προνοητής καί Ταμίας, ὁ ὑπέρ ἡμῶν σταυρωθεῖς καί ταφείς καί ἀναστάς. Οἱ Ἁγιοταφῖται δέ οὔτοι ζωοποιοῦνται τῇ τῶν Ἁγίων Τόπων παναλκεῖ χάριτι, ἰδίᾳ δέ τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου, ὅστις, ἅτε Παραδείσου ὠραιότερος καί Πηγῆ τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως, παρηγορεῖ καί εὐφραίνει αὐτούς, μετ’ εὐλαβείας τε καί αὐταπαρνήσεως διακονοῦντας Τούτῳ.

Ἦθεν, πληρούμενοι τοιαῦδε πνευματικῆς χαρᾶς, ἐνθέρμως ἀπευθύνομεν ἀπό τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου τῇ Ὑμετέρᾳ λῖαν Πεφιλημένη Ἡμῖν Παναγιότητι καί τοῖς περί Αὐτήν Ἱερωτάτοις Ἀρχιερεῦσιν ἐγκαρδίους Ἀναστασίμους εὐχάς πρός ἐνίσχυσιν Αὐτῆς ἐν παντί ἔργῳ τῇ τοῦ Ἀναστάντος ἀκαταμαχῆτῳ προστασίᾳ, παρακαλοῦντες, ὅπως διαβιβάσῃ ταύτας καί τῷ ποιμνίῳ τῆς Αὐτῆς θεοσώστου Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας καί εὐχόμενοι Αὐτῇ τά βέλτιστα καί τήν κατ’ ἄμφω ὑγιείαν, πρός ὠφέλειαν τοῦ Χριστεπωνύμου πληρώματος καί δόξαν τῆς θεοσώστου Πρωτοθρόνου Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐφ’ οἷς, ἐορτίως Αὐτῇ προσφθεγγόμενοι Χριστός Ἀνέστη, περιπτυσσόμεθ’ Αὐτήν ἀδελφοποθῆτως καί διατελοῦμεν.

Ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλήμ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ 2006.

Τῆς Ὑμετέρας Γερασμιωτάτης Παναγιότητος

Ἀγαπητός ἐν Χριστῷ Ἀδελφός,

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων